

Commissionen har altsaa aldrig været ufuldtallig. Hvorfra Udvalget har det, at Commissionen ikke betragtede sig som fuldtallig, naar han ikke var tilstede, er mig, som sagt, ikke klart; der maatte da have foreligget Tilfælde i Forhandlingsprotocollen, hvor Commissionen havde erklæret sig ufuldtallig, fordi han ikke var tilstede, men han var der altid. Altsaa, der staaer: „han regnes med til Commissionen, der kun gjælder for „fuldtallig“, naar han er tilstede, og han medunderskriver dens Protocol, om end som oftest under en Streg.“ Jeg har nu ikke kunnet finde Andet i den hele Protocol, som jeg har her, end at han altd har underskrevet, og altid underskrevet under en Streg, der sommetider falder lidt sammen med den noget irregulaire Underskrift af en af Taxatorerne; men han har altid indtaget den bestedne Plads, som en Secretair ellers indtager, nemlig under Stregen. Jeg har gjenemgaaet en Mængde Taxationsprotocoller, der vare bevoende i Indenrigsministeriet, over betydelige Taxationer, i Forbindelse med store Expropriationer, og jeg har fundet, at i Reglen undertegnede den ledende Landinspector over Taxatorerne; han tog den høieste Plads, den første Plads tilvenstre, medens Regjerings Delegerede her har taget den meest bestedne Plads, nemlig nederst tilhøire under Stregen. Dette har imidlertid ogsaa andre ledende Landinspectorer gjort, men i ethvert Fald forekommer det mig ikke, at der deraf, at han har skrevet sit Navn under Stregen, kan udledes, at han har tiltaget sig nogen upassende Myndighed eller Værdighed i denne Commission. Fremdeles hedder det i Betænkningen: „Det viser sig ogsaa, at den Delegerede har deeltaget, og dette virkelig paa en „ledende“ Maade, i Commissionens Forhandlinger; han har stillet „Mægtingsforslag“ med Hensyn til Magelæg, som Lovens § 5 paalægger Taxationscommissionen fortrinsvís at anvende som Erstatning.“ Der sigtes her til et Magelæg, som har fundet Sted imellem Domainerne og Jernbanen, et Mage-

læg, som aldeles ikke er af de Magelæg, som Lovens § 5 tilfigter, thi der har slet ikke fundet nogen Expropriation Sted i Forbindelse med dette Magelæg. Jeg skal gjerne indrømme, at dette Magelæg maastee ikke behøvede at have været omtalt i Protocollen; thi det var Noget, som Taxationscommissionen fandt saa at sige liggende paa sin Bet. Den blev anmodet af disse 2 Parter om at mæggle dem imellem, den gjorde det, og de 2 Parter bleve enige om, at den ene skulde afstaae Jord til den Anden, og at den Anden desuden fik nogle Penge; men i Virkeligheden fandt der slet ingen Expropriation af de magelagte Dele Sted, og denne Sag staaer ikke i nogen nødvendig Forbindelse med hele den her foreliggende Handling. Dette vilde Udvalget overmaade let have kunnet erfare, i ethvert Fald, at det ikke var noget Magelæg, som hører til dem, Lovens § 5 omtaler. Der staaer nemlig i den næstsidste Passus i § 5: „Med Bestemmelsen af Erstatningen i Anledning af alle de i disse Diemed stedfindende Expropriationer forholdes der“ osv., som jeg har nævnt, „idet der tillige tages Hensyn til de hidtil bestaaende Indskrænkninger i Grundens frie Benyttelse. Det skal derhos være Taxationscommissionens Pligt saavidt muligt at søge Erstatningen ydet gjennem passende Magelæg“; men det Magelæg, der skulde tjene til Erstatning for en Expropriation, har slet ikke fundet Sted ved denne Leilighed. Det er en lille Forretning, som Commissionen vist havde gjort bedre i ikke at optage i Protocollen, men den hører aldeles ikke ind under § 5. Der næst hedder det om denne „ledende“, at han har ved enkelt Leilighed den 7de Juli 1869 paa sin Bopæl handlet paa hele Commissionens Vegne og tilført Protocollen det Fornødne herom, uden at han sees hertil at have faaet foregaaende Bemyndigelse eller efterfølgende Stadfæstelse. Der som det ærede Udvalg imidlertid havde læst en Side videre, vilde det have seet, at han har faaet fuldkommen Stadfæstelse paa det, han